

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 22 kwietnia 2021 r.

Poz. 2025

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.40.14.2020.JW1 WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 20 kwietnia 2021 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.),

stwierdzam nieważność

§ 12 ust. 1 pkt 6 uchwały nr 250.XXIV.2020 Rady Miejskiej Jeleniej Góry z dnia 29 października 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulicy Okrężnej w Jeleniej Górze.

Uzasadnienie

Rada Miejska Jeleniej Góry, powołując się na art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.) – dalej jako: ustawa, oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym, podjęła na sesji w dniu 29 października 2020 r. uchwałę nr 250.XXIV.2020 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulicy Okrężnej w Jeleniej Górze – dalej jako: uchwała.

Uchwała, wraz z dokumentacją prac planistycznych, wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 12 kwietnia 2021 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że jej § 12 ust. 1 pkt 6 został podjęty z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 3 i 10 ustawy oraz § 4 pkt 3 i 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. nr 164, poz. 1587) – dalej jako: rozporządzenie, polegającym na ustaleniu bez podstawy prawnej nakazu wyposażenia systemu odprowadzania wód deszczowych i roztopowych z powierzchni dróg w urządzenia eliminujące ryzyko zanieczyszczenia środowiska związkami ropopochodnymi.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy, rada gminy posiada uprawnienie do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Treść podjętej uchwały determinuje art. 15 ust. 2-4 ustawy, w którym wskazany został zakres przedmiotowy planu miejscowego. Unormowanie to stanowi również podstawę – dokonywanej zgodnie z art. 28 ustawy – weryfikacji zgodności uchwały z prawem. Jeżeli bowiem plan miejscowy został sporządzony z istotnym naruszeniem zasad jego sporządzania, to uchwała organu stanowiącego gminy jest nieważna w całości lub części. Plan miejscowy podjęty uchwałą Rady Miejskiej Jeleniej Góry narusza zasady sporządzania takiego aktu prawa miejscowego, co powodowało konieczność stwierdzenia jego nieważności w części opisanej na wstępie.

W § 12 uchwały przyjęto normy mające stanowić realizację wymogów wynikających z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy, tj. zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. W ramach tej regulacji ustalono, że system odprowadzania wód deszczowych i roztopowych z powierzchni dróg należy wyposażać w urządzenia eliminujące ryzyko zanieczyszczenia środowiska związkami ropopochodnymi.

Weryfikacja tej regulacji wskazuje, że w istocie nie dotyczy modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji, o których mowa w 15 ust. 2 pkt 10 oraz w § 4 pkt 9 rozporządzenia (regulacje te dotyczyć mają bowiem określenia układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, określenia warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz wskaźników w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych), lecz jest związana z zasadami ochrony środowiska.

Trzeba jednak podkreślić, że ustawa i rozporządzenie pozwalają na ustalanie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów jedynie w zakresie wynikającym z potrzeb ochrony środowiska, o których mowa w szczególności w art. 72 i 73 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.) oraz obowiązujących ustaleń planów ochrony ustanowionych dla parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych, a także dla innych form ochrony przyrody występujących na terenach objętych projektem planu miejscowego (art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy; § 4 pkt 3 rozporządzenia). Są to regulacje wyznaczające granice upoważnienia ustawowego dla organu stanowiącego gminy do określania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego regulacji w zakresie zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu.

Zestawiając powyższe regulacje z § 12 ust. 1 pkt 6 uchwały stwierdzić należy, że w zakresie wskazanym w art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy nie mieści się uprawnienie organu stanowiącego gminy do nakładania na właścicieli terenów ściśle określonych obowiązków. Z przytoczonych powyżej przepisów nie wynika więc norma prawna, która pozwalałaby radzie gminy na zamieszczanie w uchwale, będącej aktem prawa miejscowego i określającej gospodarkę przestrzenną gminy, regulacji wprowadzających ustalenia, co do sposobu wyposażenia systemów odprowadzania wód deszczowych i roztopowych, w tym nakładania obowiązku stosowania urządzeń eliminujące ryzyko zanieczyszczenia środowiska związkami ropopochodnymi. Żaden z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawiera wyraźnego upoważnienia ustawowego, które umożliwiłoby nakładanie tego rodzaju obowiązków, a tylko wyraźne upoważnienie ustawowe może być podstawą do stanowienia norm prawa powszechnie obowiązującego.

Organ stanowiący gminy nie ma kompetencji, aby w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego kreować samodzielną normę prawną nakładającą obowiązki na adresatów uchwały, która bez względu na inne normy powszechnie obowiązujące miałaby obligować do stosowania urządzeń eliminujące ryzyko zanieczyszczenia środowiska związkami ropopochodnymi. W związku z tym, stwierdzić należy, że § 12 ust. 1 pkt 6 uchwały podjęto z istotnym naruszeniem prawa, co skutkować musi stwierdzeniem nieważności tego przepisu.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Jarosław Obremski